

выступает унисонное провозглашение нисходящего мотива: оркестровое tutti, динамика ff. В качестве «слабого» (т. 34-37) – фраза у струнных, обрисовывающая круг. В симфонии № 9 аналогичным образом, но в смысловой инверсии построено первое ядро. Хорал меди (динамика f) как более «сильный» элемент занимает вторую позицию (т.18-26), тогда как тема у валторн (динамика p) в начале главной партии воспринимается как «слабый».

Влияние структуры полифонических тем можно усмотреть в характерной для Брукнеровского тематизма максимальной смысловой концентрации каждого элемента. Такой тип тематизма возникает в результате принципиальной неповторяемости элементов темы, их постоянном обновлении и варьировании на основе интонационно-семантической модели – ядра. Тема выстраивается как цепь концентрированных в смысловом отношении вариантов ядра, при этом разрежения тематизма не происходит. Подобный тип тематизма частично реализован в главной партии первой части симфонии № 6, но наиболее полное выражение данного принципа находим в симфониях № 4, 7, 8. В структурном отношении темы данного типа не подчиняются строгой периодичности, выстраиваются в принципиально акваторные, аperiodические структуры. Показательно, что период квадратного строения сохраняется в темах главных партий в симфониях № 1, 5 как один из знаков семантики действия. Исключение составляет тема главной партии первой части симфонии № 4, изложенная в форме периода квадратного строения (8+8 т.), однако в данном случае семантика действия преодолевается за счет иных средств: медленного темпа, движения крупными длительностями, тембровым решением (solo валторны), тихого звучания.

Список использованных источников:

1. Бобровский В.П. Функциональные основы музыкальной формы / В. П. Бобровский. – М.: Музыка, 1977. – 332 с.
2. Нилова В. Тематизм симфоний Брукнера: жанровые истоки, типические особенности и принципы развития (на примере Восьмой симфонии): автореф. дис. ... канд. искусствоведения. – Л., 1979. – 20 с.

Сазонова О.Ю.

*кандидат архитектуры, докторант,
Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ВПЛИВ АРХІТЕКТУРНОЇ СИСТЕМИ ГРОМАДСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НА РОЗВИТОК ТУРИЗМУ

У сучасному світі туризм – це багатогранне явище, тісно пов'язане з економікою, історією, географією, архітектурою, медициною, культурою, спортом та іншими науками. Однак жодна з них не може повністю і вичерпно

характеризувати його як об'єкт власних досліджень і жоден з існуючих соціально-економічних інститутів не в змозі самотійно розв'язати комплекс його проблем. Велику роль в процесі розвитку туризму відіграють фактори, пов'язані зі сферою послуг та рівнем розвитку інфраструктури: закладів культури, освіти, науки, що забезпечують створення матеріально-технічної бази туризму, підготовку кадрів та процес виробництва, реалізації і споживання туристичного продукту на основі використання природних багатств, матеріальних і духовних цінностей суспільства. Також необхідно враховувати чітку диференціацію туристичного ринку, що урізноманітнює туристичний продукт, розрахований на людей з різним матеріальним становищем, різними інтересами і вимогами до рівня сервісу.

На основі дослідження впливу архітектурної системи громадського обслуговування на розвиток туристичної індустрії було визначено групи компонентів інфраструктури, що забезпечує цей розвиток:

1. Організатори туризму – туристичні підприємства, які здійснюють розробку, просування та реалізацію туристичного продукту (туроператори та тур агенти), екскурсійні бюро; органи управління туризмом (державні установи, громадські організації); заклади самодіяльного туризму (туристичні, альпіністські, велосипедні клуби тощо); учбові, наукові та проектні установи.

2. Підприємства, що надають послуги: розміщення, харчування, торгівлі, дозвілля та розваг (тематичні парки, кінотеатри, концертні зали, клуби за інтересами, зали ігрових автоматів, тощо), медичні (санаторії, курорти, медичні заклади), реабілітаційно-спортивні, транспортні підприємства, учбові, наукові установи.

3. Виробничі туристичні підприємства: виробництво сувенірної продукції, готельних меблів, туристичного спорядження, архітектурно-проектні та будівельно-конструкторські установи.

Виходячи із поняття системної цілісності, що незалежно від виду туризму (пляжний відпочинок, санаторно-лікувальний, освітній, екскурсійний, шопінг, тощо), архітектурна система громадського обслуговування для споживача туристичних послуг є такою, що міцно переплітається і повинна проектуватися як єдиний організм або система. Це дає підстави стверджувати, що це елементи однієї системи і мають розглядатися взаємопов'язано при формуванні системи громадського обслуговування.

Головна мета – сформувати на всіх рівнях ієрархії (державний, регіональний, міський, районний) оптимальну архітектурну систему громадського обслуговування, яка створить всі необхідні умови для розвитку туризму. Це розкривається в оптимальному взаєморозташуванні готелів, ресторанів, магазинів, тощо, в міському чи позаміському середовищі, до туристичних об'єктів та шляхів, для створення максимального економічного ефекту для всіх елементів даної системи. Враховуючи сучасні тенденції до інтеграції різних сфер, можна стверджувати, що такі архітектурні об'єкти можуть дати новий поштовх до розвитку туризму створюючи нові напрями туризму та розвитку існуючих.

Отже, дослідження впливу архітектурної системи громадського обслуговування на розвиток туризму та використання його сучасних тенденцій є актуальним і своєчасним у всьому Світі, а також і в Україні. Завдання розвитку туристичної інфраструктури полягає в тому, щоб показати красу природи, створюючи найкраще поєднання з архітектурними спорудами, розташовуючи їх у найбільш оптимальних місцях. Отже врахування впливу архітектурної системи громадського обслуговування та її окремих об'єктів може надати якісно і кількісно новий етап розвитку туризму. Дослідження сучасних тенденцій формування архітектурних систем – це новий етап розвитку сучасної архітектури, що базується на принципах системного підходу у розвитку суспільства.

Список використаних джерел:

1. Вільний ринок урбанізм – урбанізм за планування. Schumacher Patrik London 2012 / Електронний ресурс: <http://www.patrikschumacher.com>
2. Демин Н. М. Экологические аспекты регионального планирования / Н. Демин, Г. Лаврик // Города и экология / Под ред. О. Н. Яницкого. – М.: Наука – 1987. – Т. 1. – С. 113-117.
3. Любіцева, О. О. Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти) / О. О. Любіцева. – 3-є вид., перероб. та доп. – К.: Альтерпрес, 2005. – 436 с.
4. Дурович А. Организация туризма: учебное пособие / Александр Дурович. – СПб.: Питер, 2009. – 320 с.
5. Chernysh I. V. Tourism as a promising direction of a small business in the region / I. V. Chernysh, I. A. Markina // II International Scientific Conference Young V4 Science 2013. School of Economics and management in Public Administration in Bratislava. – 2013. – P. 91–96.

Степаненко О.О.

викладач,

Харківська державна академія дизайну та мистецтв

МІНІМАЛЬНА ЗМІНА ХАРАКТЕРИСТИК ПРЕДМЕТНО-ПРОСТРОВОГО СЕРЕДОВИЩА ЯК ПІДХІД ДО СТВОРЕННЯ ЛОФТ-ІНТЕР'ЄРІВ

Тенденція до перепрофілювання промислових об'єктів, які на даний момент не використовуються за первісним призначенням, отримала на сьогодні широке розповсюдження. Функціональне перепрофілювання таких об'єктів при їх реорганізації є дуже різноманітним – від житлових просторів до музейних і торгово-розважальних комплексів. Вивчення закордонного досвіду щодо рефункціоналізації промислових будівель й комплексів в об'єкти житлового та громадського призначення дає можливість стверджувати, що існує значна варіативність дизайн-рішень щодо новостворених інтер'єрів.

Дослідження рефункціоналізації промислових будівель дає можливість стверджувати, що вона здійснюється за двома основними напрямками: конверсія в об'єкти громадського призначення та реорганізація в житлові